

Η κατάταξη στον χορό των Αγίων (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς († 1979)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Πολλά είναι τα θαύματα και οι θεραπείες που ο όσιος Σεραφεΐμ μετά την μακαρία κοίμησή του έκανε και κάνει σε όσους καταφεύγουν προς αυτόν με πίστι και προσευχή για να πρεσβεύσει προς τον Κύριο. Το δε έτος 1891 επάνω στον τάφο του κτίσθηκε παρεκκλήσιο.

Η ανάμνησις της υψηλής ασκητικής ζωής του και η πίστις στην δύναμι των πρεσβειών του, όχι μόνο δεν εξασθένησε με την πάροδο του χρόνου, αλλά

αντίθετα συνεχώς μεγάλωνε και εδραιωνόταν σε όλα τα στρώματα του ορθοδόξου λαού. Η Ιερά Σύνοδος της Ρωσίας συμμεριζομένη πλήρως την πάνδημη αυτή πεποίθησι στην αγιότητά του έκανε επανειλημμένες δηλώσεις, ότι πρέπει να κινηθή η ορισμένη διαδικασία για την ανακήρυξι του δούλου του Θεού ως αγίου. Το 1895 ο πανιερώτατος επίσκοπος του Ταμπώφ υπέβαλε στην Ιερά Σύνοδο έκθεσι με υλικό συγκεντρωμένο από μία ειδική επιτροπή που εξέτασε είκοσι τέσσερις περιπτώσεις θαυμάτων και θεραπειών οφειλομένων στις πρεσβείες του π. Σεραφείμ. Στη συνέχεια, στην αρχή και το τέλος του 1897, ο επίσκοπος του Ταμπώφ υπέβαλε στην Ιερά Σύνοδο δύο συλλογές από αντίγραφα δηλώσεων διαφόρων προσώπων περί των θαυμαστών σημείων και ιάσεων που έγιναν με τις πρεσβείες του π. Σεραφείμ. Τέλος, στις 19 Ιουλίου του 1902, ημέρα της γεννήσεως του π. Σεραφείμ, ο Τσάρος Νικόλαος Αλεξάνδροβιτς, έχοντας υπ' όψιν του τους ασκητικούς αγώνες του μακαριστού δούλου του Θεού· και την γενική ευλάβεια του λαού προς την μνήμη του, εξέφρασε την επιθυμία να ολοκληρωθούν οι ενέργειες για την αγιοποίησι, τις οποίες είχε ήδη αρχίσει η Ιερά Σύνοδος. Κατά τις αρχές του 1903 η Ιερά Σύνοδος, βεβαιωμένη πλήρως για την αλήθεια και ακρίβεια των θαυμάτων που επιτελέσθηκαν με τις πρεσβείες του πατρός Σεραφείμ, αποφάσισε να τον κατατάξη στον χορό των υπό της χάριτος του Θεού δοξασμένων αγίων, το δε ιερό σκήνωμά του να αναγνωρίση ως άγιο λείψανο. Για το άγιο λείψανο κατασκευάσθηκε με έξοδα του Τσάρου και της Τσαρίνας ασημένια επίχρυση λάρνακα. Η πανηγυρική ανακήρυξις του νεοφανούς αγίου του Θεού έγινε στις 19 Ιουλίου του 1903 παρουσία του Τσάρου, της Τσαρίνας, πολλών μελών της τσαρικής οικογενείας και χιλιάδων λαού. Την ημέρα αυτή έγιναν πολυάριθμες θεραπείες.

Με τις άγιες πρεσβείες του οσίου πατρός ημών Σεραφείμ του θαυματουργού ας σώζη και εμάς ο Κύριος από κάθε θλίψι και ανάγκη· Εις Αυτόν πρέπει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνησις νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν.

Πηγή: Αρχιμ. (σημ. διαχειριστού: νυν ήδη Αγίου) Ιουστίνου Πόποβιτς «Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ, βίος», μετάφρασις από τα Σερβικά, Βασιλική Νικολακάκη, εκδόσεις «Το περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη, 1983.